

Frösvi festplats

Hummelstad var det Bollklubben Falken som lade grunden till den genom tiderna så populära och omtyckta festplatsen vid Frösvi. I området fanns, när klubben bildades 1929, en mindre och mycket enkel dansbana och det var här som föreningen, jämsides med fotboll, inte minst under 1930-talet successivt bygger ut festplatsen.

Klubbens första styrelse, som också blev de medlemmar som i mångt och mycket fick organisera festverksamheten var Josef Landkvist, Grindstugan, ordförande, Lennart Kratz, Bjärka, vice ordförande, Erik Hermansson, Åkerholm, kassör, Ivar Karlsson, Bjärka, vice kassör, Erik Pettersson, Bjärka kvarn, sekreterare och Martin Pettersson, Bjärka kvarn, vice sekreterare.

Föreningen hyrde marken av familjen Zeijlon vid Frösvi gård, både för festplats och fotbollsplan (som låg mitt emot), och ägarens söner Karl och Ivar Zeijlon är, liksom Folke Hermansson, Åkerholm och Aldor Johansson, Bjärka, andra namn som nämns bland veteranerna. Helge Pettersson, Haga, är ännu en, och hans arbete i festkommittén och som festkassör under ett 20-tal år ska inte förglömmas. Även Helges bröder John, Allan och Axel Pettersson hörde till skaran.

Rut Hermansson underhöll under många år Västerviks-Tidningens läsare med sina kåserier, och då inte minst från sin egen hembygd Hummelstad. Under rubriken "Frösvi dansbana", årtalet okänt, skriver hon bl.a. hur hon som 19-åring för första gången 1920 besökte dansbanan vid Frösvi. Hon påtalar att det var den gamla banan. På den tiden fick man inte besöka dansbanan förrän ett par år efter konfirmationen, säger hon.

- "Det var med enkel, ren och oskuldsfull glädje som vi ungdomar ofta trallande gick till Frösvi dansbana. Vi hörde musiken när vi närmade oss banan och det underlättade våra steg att vi liksom dansade fram på vägen.

Vi var så lyckliga, vi kände ej någon trötthet trots att många av oss hade hårda arbetsdagar bakom oss. Frösvibanan spred fröjd och glädje och det var inte bara bland vi unga som roade oss här, utan även de äldre fröjdades när spelman stämde upp i en schottis, hambo eller polka."

Uppspikad bräda

Den spelman som fanns på plats satt troget på en bräda, som var uppspikad mellan två tallar. Det fanns många att välja på, säger Rut Hermansson och nämner namn som Herbert Hallberg, Oskar Vikström och Kalle Valter Gustavsson. Alla satt troget i flera timmar men det blev inga stora honorar för besväret. Framåt natten var det någon eller några som gick med "hatten" och samlade in lite pengar, men resultatet blev minsann inga stora pengar.

Inge Johansson i Gröndal berättar att 1930-talet blev en aktiv tid i festplatsens historia. En byggkommitté bestående av Einar Larsson, Hulthorva, David Pettersson, Bjärka och Ivar Karlsson, Bjärka fick 1931 uppdraget att bygga en ny dansbana. Det är nu festerna på allvar tar sin början och får sin form.

Vid festen den 14 juni spelade Solstadströms dansorkester. Arvodet var 90 kr och det inkluderade också resan. Till festen hade man inköpt en lykta och gevär.

Det förekom flera olika fester, En gång, 1933, anordnades det exempelvis en fest där behållningen gick till skoltandvård för barnen i Hummelstad och Blackstads skolor, berättar Inge Johansson.

Under 1934 inhägnas festplatsområdet och 1935 kommer ett förslag att man nog borde elektrifiera festplatsen. Förslaget blev dock nedröstat och istället beslutades att till kommande säsong inköpa

fyra lyktor. Lykttändare blev Folke Hermansson. Samma år beslutar man satsa på en ny serveringsbyggnad och därtill biljettkiosker vid entrén.

I samband med att idrottsföreningen 1938 anslöt sig till Riksidrottsförbundet blev man tvungna att ändra namnet från BK Falken till Hummelstads IF. Av styrelseprotokoll från detta år ser vi att festerna den 18-19 juni gav ett netto på kronor 425:46. Det kan vidare nämnas att vid en augustifest 1939 anordnades det också ett 1.500-meterslopp.

Helge kassör

Det är också under den senare delen av 1930-talet som Helge Pettersson införlivas i arbetet med festplatsen, dess verksamhet och arrangemang. Han kommer med i festkommittén och blir under 1940-talets senare del dess festkassör. Han var under 50-talet också föreningens kassör.

Carlbergs från västervik var en ofta anlitad trio under 1930-talet. Fr. v. Nisse Johansson, dragspel, kapellmästare Isak Carlberg, även han dragspel och Elis Brandin på trummor

Leif Bloms orkester i en uppsättning från 1980 med Leif Blom, Gert Blom, Åke Blom, Peo Henriksson och Ulf Lundstrand samt Carina Jönsson, sång.

- Det var en rolig och intressant tid och jag tycker att vi hade en fin festplats och fina arrangemang där man kunde förlusta sig på alla sätt. Här fanns ju dansbana, kiosker för lotterier, bollspel m.m. Skjutbanan var ju en självklarhet, kasta pil eller ta en dricka eller kaffe i serveringen, säger Helge. Han minns midsommarfestligheterna med glädje. Det var då det blev fart och fläkt i Hummelstad och Frösvi och ofta ett gott tillskott i idrottsföreningens kassa.

- Många år under min tid så var det fest både på midsommarafton och

midsommardagen. Andra dagen körde vi enklare arrangemang, olika idrottsarrangemang, ofta fotbollsmatch mellan s.k. slocknande stjärnor. Konkurrenten under 1960-talets senare del från arrangörer runt omkring blev dock till slut för stor och vi fick inskränka oss till bara midsommarafton.

Det gällde ju hela tiden att ha bra orkestrar. Det uppskattade folk och jag tror, om jag nu minns rätt, att publikrekordet låg på 1.200 personer, säger Helge Pettersson vidare, och tillägger att det bjöds på orkestrar både från närområdet i Tjust och från Linköping och Växjö. Det senare var Leif Bloms och de var självklart en publikmagnet.

Midsommarfesterna (25-26 juni) 1965 var exempelvis en sådan helg när Växjö-orkestern drog storpublik och där lotterna i tombolakioskerna tog slut redan på midsommarafton. Alla rekord slogs och det var en strålande helg detta år. Då gjorde det inget au hemmalagets slocknande stjärnor fick stryk med 1-4 mot kollegerna från Odensvi vid midsommardagens festligheter.

Bitter förlustkväll

Under 1960-talet då Gamleby folkpark blommade som bäst blev en svår period för oss. Vi körde ju då och då en del lördagsdanser men efter en bitter förlustkväll så beslutades att dessa danser skulle läggas ner, säger Helge Pettersson avslutningsvis.

Inge Johansson, som tog över som festkassör efter Helge och fullföljde sitt uppdrag in på 1970-talet har minnen då det gick både bra och dåligt.

- Visst var del lite otäckt, men det var andra tider då, att efter festligheterna åka hem när man visste att det låg mellan 10.000 och 15.000 kr i ett litet plåtskrin i väskan. Dagen efter samlades vi i festkommittén - Assar Johansson (handlarn i byn) och Helge Pettersson - och då skulle det stämma på öret. Gjorde det inte det fick jag bannor av Assar, berättar Inge.

1972 slog Hummelstad och Blackstad ihop sina idrottsföreningar till en förening och det betydde att Blackstad IF för första gången 1973 kom att stå som arrangör för midsommarfesterna vid Frösvi. Publikt blev det mycket fin uppslutning och det resulterade också i att man påföljande år beslutade att bygga en ny dansbana.

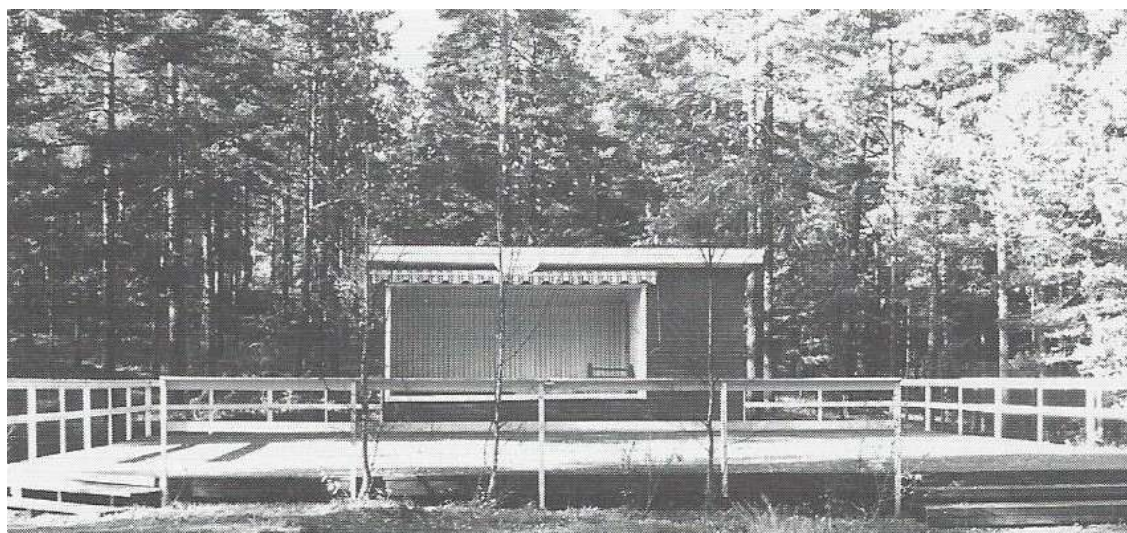
Midsommarfest i Frösvi. Kransbärare Marie Nilsson och Birgit Johansson. Bland musikanterna ses närmast Sture och Karl-Åke Nyman.

Leif Nilsson, Lyckåsen, som kom med i Hummelstads IF:s styrelse 1968 blev sedermera också ordförande efter samgåendet med Blackstad. Han var från 1976 och in på mitten på 1980-talet "festgeneral" för Frösvifesterna.

- Mina första kontakter med festplatsen var när man som ung på 1950-talet ofta fick uppdraget att talka banan och del gjorde man gärna, även om det dammade, för man fick ju en korv för besväret.

Midsommarfestligheterna var det stora för oss med bra orkestrar, så vi lockade alltid stor publik. Kurt-Anders orkester från Djursdala hade vi många gånger men också många svensktoppsorkestrar. Bl.a. hade vi Thor-Leifs i ett väldigt tidigt skede i deras karriär. Synd bara att vi inte hade knutit upp dom (kontrakterat) flera år framöver, säger Leif Nilsson.

Jan-Erik Karlsson var ordförande i den sista festkommittén på Frösvi och han berättar att den sista kvällsfesten avhölls midsommar 1997 där Mingos orkester från Göteborg svarade för dansmusiken.

I dag är Frösvi festplats borta, men här är en bild på banan innan den plockades ner för att sedan monteras upp i Blackstad

I dag är festplatsen vid Frösvi ett minne blott. Midsommar med dans inte minst för barnen, kring den lövade stången, som varit en mångårig tradition, är även den sedan några år tillbaka en saga all.

Flyttar till Blackstad

Festplatsens bana och inventarier - det som gick att använda - har flyttats till området vid Bygdegården i Blackstad, och här kommer man sommartid även i fortsättningen att samlas till festligheter på lövad bana.

Inge Johansson säger att han med glädje minns festligheterna på Frösvi och allt från 1930-talet med bl.a. tivolidirektör Larssons ambulerande tivoli från Västervik. Inge var för övrigt med sin pappa, som med lastbil transporterade tivoliattraktionerna - allt från automater och kraftmätare till rader av andra nöjesanordningar. Klubban vid kraftmätaren roade alla starka.

- Och vem minns inte fru Ek från Vimmerby, som svarade för serveringen, innan vi själva tog över och våra damer svarade för kaffeserveringen.

- Personligen stod jag många gånger i skjutbanan och det var många dueller som här utspelades innan kvällen hade gått till ända och skyttepokalen kunde delas ut till kvällens bästa skytt.

Ambulerande tivoli gästade under 1930-talet ofta Frösvi festplats.

I dag har alltså alla fester och all fotboll upphört på Frösvi. Det som började som Bollklubben Falken har på sätt och vis fortsatt, även om det nu är fyrbenta vänner som med sina ryttare intagit området. Och detta genom att Ryttarsällskapet Falken flyttat in och på den plats där fotbollsplanen låg nu byggt en paddock och ridanläggning på området.

Nämnas kan att det "mitt i byn", och närmare bestämt under första delen av 1900-talet, dansades vid brofästet i Hummelstad.

Jag kan avslutningsvis inte låta bli att ta med Rut Hermanssons hyllning till Frösvi dansbana. Det är en visa som troligen är nedtecknad 1964. Den går i schottistakt.

På Frösvi dansbane

På Frösvi dansbane, vi ä' ju så vane,
se där går så lätt te danse omkring.
På Frösvi dansbane, vi ä' ju så vane,
se där går dä så lätt som ingenting.
Snart sola nu uti väster sig sänker,
men strax uti öster hon sen går upp.
Väl ingen av oss än tvcker å' tänker
att vi nu te dansen ska säjje stopp.
På Frösvi dansbane, vi ä' ju så vane,
se där går så lätt te danse omkring.
På Frösvi dansbane, vi ä' ju så vane.
se där går dä lätt som ingenting.
Pöjka väl sen uti veckera tänker
på sin käre vän å' sin rosenknopp.
Å' fleckera också sett hjärte skänker
te sin gosse kär mä all tro å' hopp.
På Frösvi dansbane, vi ä' ju så vane
se där går så lätt som ingenting.
Snart ä' dä lörda, vi träffas då i svängen,
då ska vi danse tess ljusnande da.
Där ska di träffas både piga å' drängen,
ja, då ska vi göre bå du å ja.
På Frösvi dansbane etc, etc, etc.